

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS KUPIŠKIO RAJONO
KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 8-ji 1953 m. lapkričio mėn. 25 d., trečiadienis Kaina
metai Nr. 93 (756) 15 kp

GERINTI MOKSLINĘ - ATEISTINĘ PROPAGANDĄ

Mūsų rajono, kaip ir visos respublikos darbo žmonės, visiems laikams išsivadavę iš kapitalistų, dvarininkų ir buožių jungo, sėkmingai kuria šviesų komunistinį rytojų. Nepaliaujamai auga politinis ir kultūrinis darbo žmonių lygis. Marksizmo-leninizmo teorijos įsisavinimas duoda darbo žmonėms aiškia ir šviesią mūsų judėjimo pirmyn perspektyvą, įsitikinimą liaudies reikalo teisingumu ir jo galutinę pergalę. Darbo žmonių komunistinis sąmoningumas pagreitina mūsų žengimą į komunizmą.

Mokslinė-ateistinė propaganda privalo įtikinamai parodyti bažnyčių pasakų apie „dieviškąją“ krikščionybės kilmės absurdiškumą, išaiškinti tikrąsias istorines ir ekonomines religijos šaknis, jos reakcinį vaidmenį.

Tam tikrą darbą kovojant su kapitalizmo liekanomis žmonių sąmonėje nuveikė partinė organizacija prie Dvarikių apylinkės tarybos. Partinė organizacija turi subūrusi nemažą nepartinį aktyvą. Į paskaitinį darbą įtraukta vietos inteligentija — mokytojai, žemės ūkio specialistai. Mokytojai komunistai J. Silickaitė, A. Slavinskas paskutiniu laikotarpiu skaitė eilę paskaitų dirbantiesiems mokslinėms-ateistinėms temoms.

„Pirmūno“ kolūkio vidurinės mokyklos mokytojas V. Steponavičius, dėstydamas geografiją aukštesniųjų klasių mokiniams, įdomiai susieja dėstomą dalyką su ateistine propaganda. Pavyzdžiui, kalbėdamas apie dabartinę Italiją, jis vaizdžiai parodo, kokiu būdu čia atsirado krikščionybė. Nurodoma, kad krikščionybė atsirado ilgai trukusio vergovinės visuomenės irimo išdavoje, kaip fantastiškas, iškreiptas atspindys engiamųjų ir išnaudojamųjų darbo žmonių masių tariamo bejėgiškumo kovoje prieš engėjus ir išnaudotojus.

Gerinant mokyklinę-ateistinę propagandą, dauguma vidurinės mokyklos mokinių nusikratė religiniais prietarais.

Deja, tenka konstatuoti, kad antireliginė propaganda rajone vedama nepakankamai aukštyje. Mažai dar skaitoma paskaitų mokslinėms-ateistinėms temoms. Nuo šio darbo nusišalino kultūros įstaigos, Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos Kupiškio skyrius.

Ypatingai svarbūs uždaviniai gerinant mokslinę-ateistinę propagandą stovi prieš liaudies švietimo darbuotojus. Garbingiausia tarybinio mokytojo pareiga išleisti į gyvenimą žmones, visapusiškai apsišarvavusius mokslinė marksistinė-lenininė teorija. Tačiau pas mus rajone dar yra tokių mokytojų, kurie žaloja mokinių sąmonę, neteisingai nušviečia dėstomą dalyką. Pavyzdžiui, mokytojai G. Kiršaitė, D. Sarokaitė, A. Tumonytė ir kt. dėl savo politinio trumparegiškumo pedagoginiame darbe daro grubių klaidų, mokinius auklėja apolitiškai. Todėl jų vadovaujamos klasės dalis mokinių dar nenusikratė religinių prietarų.

Svarbus partinių organizacijų uždavinys užtikrinti, kad darbo žmonių tarpe būtų nepaliaujamai plečiama mokslinė-ateistinė propaganda. Į šį darbą reikia įtraukti tarybinę inteligentiją. Reikia išaiškinti darbo žmonėms, kad amerikoniškieji imperialistai, mirtinai neapkęsdami taikos ir socializmo šalies, siunčia diversantus, šnipus. Jiems aktyviai talkininkauja Vatikano vadovaujama reakcinė katalikų dvasielė.

Paskaitinis darbas mokslinėms-ateistinėms temoms atlieka nemažą vaidmenį antireliginėje propagandoje, padės visiems darbo žmonėms galutinai nusikratyti kapitalizmo liekanas—religiniais prietarais.

KANDIDATŲ Į RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS DEPUTATUS ĮREGISTRAVIMAS

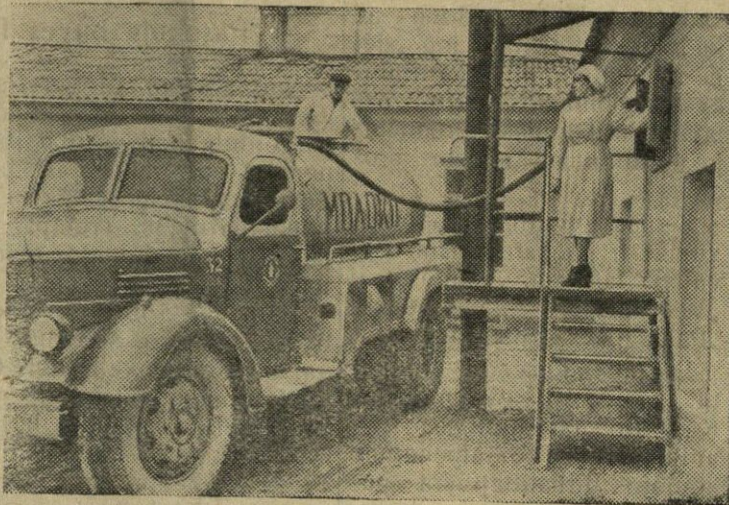
Kupiškio rajono apygardinės rinkiminės komisijos rinkimams į rajono Darbo žmonių deputatų tarybą 14, 16 ir 23 rinkiminėse apygardose užregistravo šiuos kandidatus

1. DEKSNYS Juozas, Mato s., gim. 1921 m., TSKP narys — nuo „Bugailiškių“ kolūkio kolūkiečių.
2. NATKA Vytautas, Petro s., gim. 1919 m., rajono finansų skyriaus vedėjas, kandidatas į TSKP narius — nuo „Laisvės“ kolūkio kolūkiečių.
3. PETRAUSKAITĖ Birutė, Romualdo d., gim. 1932 m., LLKS rajono komiteto sekretorius, TSKP narys — nuo „Laukų spartuolio“ kolūkio kolūkiečių.

Kupiškio rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas

1953 m. lapkričio 20 d.

PLAČIOJOJE TĖVYNĖJE

LENINGRADO SRITIS. Daugelis Gatčino rajono kolūkių, sėkmingai įvykdę paruošas, parduoda pieną valstybei naujomis supirkimo kainomis. Gatčino rajoninė kontora „Glavmoloko“ sudarė sutartis su kolūkais dėl 250 tonų pieno supirkimo. Nuotraukojė: Gatčino pieno perdirbimo įmonėje. Cisterna pripildoma pieno, kuris bus vežamas į Leningradą. I. Baranovo nuotr. (TASS).

SPECIALISTAI TEIKIA KOLŪKIAMS DIDELĘ PAGALBĄ

Į Žitomiro srities Kodniansko MTS atvyko specialistai, dirbusieji rajono žemės ūkio ir paruošų valdyboje. Dabar šioje MTS yra 13 agronomų ir tiek pat zootechnikų.

Specialistai teikia kolūkiams didelę pagalbą. Mechanikas V. Kaminskis ir zootechnikas I. Radičius vadovauja automatinį girdyklų montavimui ir kabančiojo kelio pašarams pervežti statybai Lenino vardo žemės ūkio artelėje. Jie jau parėngė racionalesnę schemą gyvulininkystės patalpoms aprūpinti vandeniu.

Srities mašinų - traktorių stotyse ir žemės ūkio artelėse dabar dirba 700 agronomų, daugiau kaip 450 zoo-

technikų, daug mechanikų, inžinierių ir kitų specialistų.

Kazachstane suorganizuota 20 naujų MTS, tame tarpe 16 specializuotų gyvulininkystės mašinų stočių. Naujųjų mašinų - traktorių stočių ir gyvulininkystės mašinų stočių etatai komplektuojami daugiausia iš specialistų, grįžtančių dirbti į kaimą. Po TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimo dirbti į Kazachstaną MTS, GMS ir kolūkius atvyko daugiau kaip 2 tūkstančiai agronomų, veterinarijos gydytojų, technikų-mechanikų ir pradėjo dirbti apie 1.700 traktorininkų, kombainininkų, šaltkalvių ir kitų specialybių darbininkų.

(TASS-ELTA).

ŠEFINĖ PAGALBA KOLŪKIAMS

Partijos Kalinino rajono komiteto (Leningradas) plenumas apsvaistė TSKP rajono komiteto sekretoriaus drg. Mitrofanovo pranešimą apie įmonių pagalbą Volosovo rajono kolūkiams.

Praėjo mėnuo nuo to laiko, kai Leningrado Stalino vardo metalo gamykla apsiėmė šefuoti Partijos XVII suvažiavimo vardo kolūkių ir kolūkių „Vozroždenije“. Per tą laiką abiejų žemės ūkio artelių kolūkiečiai, šefų padedami, baigė paruošti tvartus žiemai. Panaudodama vidinius išteklius, įmonė aprūpino kolūkių kalves įrankiais ir medžiagomis. Darbininkai pagamino daugiau kaip 1.000 rėmų inspektų ūkiui.

Įmonės-šefams padedant, Volosovo rajono kolūkiuose atremontuota ir paruošta žiemai apie 60 gyvulininkystės patalpų, 4 kolūkiniai klubai, inspektų ūkis išplečiamas 32 tūkstančiais rėmų, statomi šiltadaržiai ankstyvosioms daržovėms auginti.

Partijos rajono komiteto plenumas nurodė trūkumus ir numatė priemones, kurių tikslas yra sustiprinti įmonių šefinę pagalbą Volosovo rajono kolūkiams ir MTS.

(TASS-ELTA).

NAUJAS MENINIS FILMAS

„VASA ŽELEZNOVA“

Lapkričio 16 d. TSRS Kultūros ministerijoje įvyko naujo spalvoto meninio filmo „Vasa Železnova“, pastatyto pagal M. Gorkio pjesę, peržiūra.

Filmą išleido Maskvos M. Gorkio vardo kino studija. Režisierius—L. Lukovas.

Artimiausiomis dienomis filmas pasirodys Maskvos kino teatrų ekranuose.

(TASS-ELTA).

M Ū S Ų R A J O N E

Kultūrinis gyvenimas kolūkyje

Buržuaziniams laikais dartinio „Palangos“ kolūkio ribose gyvenantieji valstiečiai nežinojo, kas yra kinas, apie jį girdėjo tik iš pasakojimų. Dabar į „Palangos“ kolūkį du kartus per mėnesį atsilanko kino teatras. Visi kolūkiečiai turi galimybę pamatyti filmose naują, džiaugsmingą darbo žmonių gyvenimą Tarybų šalyje ir liaudies demokratijos šalyse. Paskutiniu laiku kolūkiečiai stebėjo lietuvišką meninį kino filmą „Aušra prie Nemuno“.

B. ŽVAGUITIS

Gera pristatoma spauda

Gausiai prenumeruoja spaudą „Neries“ kolūkio kolūkiečiai. Beveik į kiekvieną kiemą ateina po 2—3 laikraščius. Eilė kolūkiečių yra užsisakę žurnalus. Platinant spaudą nemažą darbą atliko laiškanėšė drg. D. Tabileikaitė. Ji paskutiniu laiku laikraščių ir žurnalų užsakė beveik 100 kolūkiečių kiemų. Drg. D. Tabileikaitė spaudą ir laiškus kolūkiečiams išnešioja kiekvieną dieną.

K. GAIDELIS

Kolūkiečiai skaito knygas

„Aušros“ žemės ūkio artelėje yra du klubai-skaityklos. Jose yra gausus knygų fondas, šachės, šachmatų ir kt. Kolūkiečiai gausiai lanko savo kultūrinę įstaigą, kultūringai praleisdami laisvalaikį. Štai, klubą-skaityklą, kurios vedėja dirba M. Varkalytė, per dieną vidutiniškai aplanko iki 30 kolūkiečių. Daugelis jų skaito politinę ir grožinę literatūrą, o taip pat knygas žemės ūkio ir moksliniais klausimais. Kolūketis V. Vainauskas yra perskaitęs daug knygų agrotechnikos temomis. Kolūkiečio A. Sriubikio skaitytojo kortelėje yra pažymėta virš 40 perskaitytų veikalų politinėmis, mokslinėmis, antireliginėmis temomis.

B. GLUOSNIS

Meno saviveiklos kolektyvo ataskaitinis susirinkimas

Adomynės septynmetės mokyklos moksleiviai dalyvauja įvairiose sekcijose. Neseniai įvyko mokyklos meno saviveiklos kolektyvo ataskaitinis susirinkimas. Ataskaitinį pranešimą padariusi

drg. Paškevičiūtė atžymėjo pasiektus laimėjimus, nurodė kolektyvo darbe prileistus trūkumus.

Susirinkime taip pat kalbėjo vaidybos sekcijos pirmininkas A. Kurkulis, liaudies šokių sekcijos pirmininkas Vaičiūtė, choro sekcijos pirmininkas mokyklos direktorius K. Breskienė ir kt. Numatytos priemonės sekcijų darbui pagyventi.

A. JUOZAPAITIS

Meninė saviveikla kolūkyje

Kaskart vis plačiau vystoma meninė saviveikla „Mūsų rytojaus“ žemės ūkio artelėje. Neseniai meninės saviveiklos ratelis, veikias prie kolūkio klubo-skaityklos (vedėja N. Balčiūnaitė), surengė vakarą kolūkiečiams. Buvo suvaidinta J. Miliūno pjesė „Sienlaikraštis“, pašokta liaudies šokių ir kt. Parengiant programą, saviveiklininkams nemažą pagalbą suteikė mokytoja J. Leistrumienė.

Į vakarą gausiai atsilankė gretimų kolūkių kolūkiečiai.

J. Pakarklis,
A. Alksnis

Daugiau mėsos produktų

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos CK Plenumo nutarimas žemės ūkio tolesnio išvystymo klausimais, TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP Centro Komiteto nutarimuose atžymėtos priemonės gyvulininkystės produktų gamybai padidinti iškelia naujus uždavinius ir Kupiškio rajono žemdirbiams.

Siekiant padidinti kolūkių ir kolūkiečių materialinį suinteresuotumą visuomeninės gyvulininkystės išvystymu, yra padidintos paruošinės kainos gyvulininkystės produktams, o kartu įvykdytas gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normų sumažinimas. Tas skatina kolūkius ir kolūkiečius, įvykdžius nustatytąs terminais privalomuosius pristatymus valstybei, parduoti produktų perteklių. Valstybės nustatyta gyvulių ir gyvulininkystės produktų supirkimą vykdo vartotojų kooperacija ir gyvulių paruošų ir atpenėjimo tarprajoninė kontora bei kitos įstaigos.

Šiais metais tarprajoninė gyvulių paruošų ir atpenėjimo kontora, aptarnaujanti Kupiškio ir Pandėlio rajonus kiaulių atpenėjimo užduotį įvykdė 115 proc. Valstybei pristatyta 5 t stambių raguočių mėsos virš plano. Gyvulininkystės produktų valstybiniai supirkimai vykdomi pagal sutartis su kolūkiais.

Vykdomasis komitetas savo sprendime įpareigojo žemės ūkio ir paruošų skyriaus specialistus atrinkti kolūkiuose neproduktyvius gyvulius, kurie būtų galima statyti supirkimui ir atpenėjimui. Eilė rajono kolūkių parduos gyvulių perteklių valstybei padidintomis kainomis. Sudaromos sutartys su „Aukštaičių“, „Artojo“, „Neries“ ir kitomis žemės ūkio artelėmis. Tačiau rajone dar yra tokių kolūkių, kurie neįvykdė mėsos privalomųjų pristatymų valstybei. Gėdingai žlugdomi gyvulininkystės išvystymo planai, o kartu ir mėsos produktų pristatymai valstybei „Šetekšnos“, „Bugailiškių“, Marytės Melnikaitės

vardo kolūkiuose. Matyti, kad šių kolūkių vadovų nėra niekaudina tai, jog dėl jų apsilėidimo iš gyvulininkystės gaunamos mažos pajamos, trukdomas dirbančiųjų aprūpinimas maisto produktais.

Žemas gyvulių produktyvumas ir neparduodami gyvuliai laisvam pardavimui „Vedrupio“, „Juodpėnės“, „Palangos“ kolūkiuose.

Didindami mėsos produktų gausumą gyventojams, Kupiškio tarprajoninės gyvulių paruošų ir atpenėjimo kontoros dirbantieji yra pasiryžę gerinti savo darbą, siekti atšeriant gyvulius aukštų kondicijų, kelti darbo našumą, taupyti žaliavas. Drg. drg. A. Sankauskienė ir K. Dorondova, atpenėdamos iš kolūkių ir kolūkiečių supirktas kiaules, pasiekė gyvo svorio priaugime neblogų rezultatų. Pirmame garde per 123 dienas kiaušlės priesvoris siekia 93 kg. Per tą patį dienų skaičių antrame garde atpenima kiaušlė priaugo 102 kg. Per 62 dienas 3-čiame garde pastatyta atpenėjimui 69 kg kiaušlė priaugo iki 118 kg.

Kovodami už mėsos produktų gausumo sudarymą, nesigaili savo jėgų ir raguočių prižiūrėtojai A. Lankauskas ir J. Zemlickas. Jie, prižiūrėdami po 35 veršelius, per du mėnesius pasiekė 1684 kg priesvorį. Per 61 dieną veršeliai priaugo po 54 kg ir daugiau gyvojo svorio.

Tačiau mūsų darbe dar yra nemaža rimtų trūkumų. Per mažai skleidžiamas pirmųjų darbo patyrimas, atpenint gyvulius nepilnai taikomi geriausių mūsų šalies gyvulininkų darbo metodai. Įstaigos darbuotojai nesuteikia konkrečios paramos kolūkių gyvulių augintojams. Pirmieji mūsų uždavinys — šalinti esamus trūkumus ir duoti gyventojams daugiau mėsos produktų.

P. SABKO

Kupiškio tarprajoninės gyvulių paruošų ir atpenėjimo kontoros valdytojas

Kodėl neveikia politinė mokykla?

„Šepetos“ medžio apdirbimo įmonėje visiškai apleistas masinis-politinis darbas. Įmonės dirbantieji nebeatmena, kada buvo paskutinį kartą skaityta turininga paskaita ar kita kuri politinė informacija.

Seniai jau prasidėjo mokslas politinio švietimo tikslu, tačiau įmonėje 1952–1953 mokslo metais veikusi politinė mokykla šiais mokslo metais vis dar neturi lektoriaus. Praeitais mokslo

metais įmonės politinei mokyklai vadovavo komunistas V. Baronas, kurio paskaitas visi lankydavo, uoliai gilindavo savo politines žinias.

Dirbantieji uori ir šiais mokslo metais mokytis, kelti savo politinį-idėjinį lygį, bet niekaip negali rasti atsakymo į klausimą — kada bus paskirtas lektorius ir prasidės užsiėmimai „Šepetos“ įmonės politinėje mokykloje?

K.ŠVILPA

Papildomas knygų fondas

Kupiškio rajoninėje bibliotekoje (vedėja O. Indrelienė) papildytas knygų fondas už 4000 rb sumą. Dabartiniu metu bibliotekoje yra beveik 10.000 knygų. Bibliotekos knygų fondą naudoja apie 700 darbo žmonių. Yra sudaryti abėcėliniai ir sisteminiai katalogai, iškabintas

naujai gautų rekomenduojamų knygų sąrašas.

Nemaža naujų knygų gavo taip pat vaikų biblioteka (vedėja B. Vareikaitė). Gautų knygų tarpe — Musatovo „Namai ant kalno“, Gukaviانو „Mažieji keršytojai“ ir kt.

V. Balytė

KODĖL AŠ NUSTOJAU TARNAUTI KATALIKŲ BAŽNYČIAI

Pasakoja buvęs Palėvenėlės bažnyčios vargonininkas Petras Kligys

Nuo 1946 m. dirbau Palėvenėlės katalikų bažnyčios vargonininku. Neseniai iš šių pareigų pasitraukiau ir galutinai nutraukiau ryšius su katalikų bažnyčia. Trumpai papasakosiu, kodėl aš padariau tokį sprendimą.

Gimiau 1927 m. Obelių dvare, kumečio šeimoje. Tėvai buvo giliai religingi. Gerai prisimenu, kai motina ir tėvas Obelių katalikų bažnyčios kunigo Virkučio buvo verčiami pranešinėti dvarininkui Pšezdeckiui ir jam apie kumečių paklusnumą, jų „nuotaikas“. Motina ir tėvas neapsakomai pergyvendavo, kada šis kunigas, per išpažintį grasindamas „pragaro kančiomis“, išgaudavo iš jų apie nepaklusnius dvarininkui, kartu ir bažnyčiai kumečius.

Turėdamas 8 metus pradėjau ganyti dvaro bandą. Žiemos metu lankiau pradžios mokyklą ir motinos verčiamas tarnavau Obelių bažnyčioje prie mišių. Niekuomet neužmiršiu Obelių bažnyčios klebono Virkučio žodžių: „Jums ne mokyklą lankyti, bet grafo bandą ganyti“, — taip jis dažnai prikašiodavo neturtingiesiems vaikams. Ir man, kaip ir daugumai bežemių ir mažžemių tėvų vaikams, neteko įgyti jokio mokslo.

Tarnaujant prie mišių, bažnyčios klebonas mane mokė kokių būdu sužinoti iš kumečių vaikų apie jų tėvų paklusnumą dvarininkui ir bažnyčiai. Klebonas Virkutis buvo kasdieninis ir artimiausias dvarininko Pšezdeckio svečias ir užtarėjas. Jis gindavo tik turčių reikalus ir nekėsdavo darbo žmonių.

Pokariniai laikotarpiai, kada tarybinė valdžia visiems darbo žmonėms atvėrė kelius į mokslą, aš nutariau stoti į vidurinę mokyklą, kartu mokytis muzikos. Tačiau, būdamas gilioje klerikalų įtakoje, Obelių bažnyčios klebono perkaltas, nesimokiau. Anot klebono, mokytis tarybinėje mokykloje yra nusikaltimas.

1946 metais pradėjau dirbti Palėvenėlės katalikų bažnyčioje vargonininku. Aš galvojau, kad mano, vargonininko, darbas nėra niekam žalingas. Tačiau vėliau įsitikinau, jog aš žiauriai klydau. Pokariniais metais Palėvenėlės apylinkėje, kaip ir visame Kupiškio rajone, vyko aštri klasių kova. Darbo valstiečius, amžiams išsivadavusius iš buožių ir dvarininkų vergovės, dar bandė terorizuoti lietuviškieji buržuaziniai nacionalistai. Aš stebėjau, kieno pusėje bus bažnyčia. Tačiau ir čia ji buvo turtuolių — išnaudotojų pusėje.

Visais laikais Palėvenėlės bažnyčios tarnai ir remėjai, artimiausi kunigų Butkaus, Jerecko, V. Kartočiaus bičiuliai buvo buožės — darbo valstiečių žudikai K. Petronis, J. Stankūnas, P. Liauška, Audickas, Nevėža ir kt. buožiniai išsigimėliai. Vokiečių okupacijos ir pokarinio laikotarpio šie buožės žudė

darbo valstiečius, nusikračiusius religinius prietarus, gavusius iš tarybinės valdžios žemės. Palėvenėlės apylinkėje buvo nužudyti priešakiniai darbo valstiečiai J. Čerčius, gyvenęs Palėvenėlės km., J. Dauderys — Daukūtelė km., Barčiai — Palėvenėlės km., P. Žalinkevičius — Suvainių km., Kavoliūnas — Kunigiškių km., Maižvyta — Daukūtelė km. ir kt.

Žaidelių kaimo buožė Gasparonis slėpė ir rėmė buržuazinius nacionalistus, kurie žudydavo vaikus, moteris, senelius. Buožė Gasparonis buvo nuolatinis Palėvenėlės bažnyčios lankytojas ir remėjas, o jo dukterė — buržuazinių nacionalistų sugyventinė, veikiausia Palėvenėlės bažnyčios chorodalyvė. Dabar nuolatiniai Palėvenėlės bažnyčios lankytojai ir remėjai yra E. Audickienė, S. Slėnienė ir kt. Tai aršūs kolūkinio darbo trukdytojai.

Palėvenėlės apylinkėje visiems laikams nugalėjo kolūkinė santvarka. Visi darbo valstiečiai susibūrė į kolūkius. Palėvenėlė tapo sustambinto „Stalino keliu“ kolūkių centru. Tarybinės valdžios metais kolūkyje įsteigtos dvi septynmetės mokyklos, du klubai-skaityklos, biblioteka. Šiais metais pradėjo veikti septynmetė mokykla suaugusiems. Šiandien visiems kolūkiečiams suteiktos galimybės vietoje baigti septynmetę mokyklą. Daugumas kolūkiečių vaikų moko vidurinėse, specialiose, aukštosiose mokyklose. Įvairiuose kursuose, vakarinėje septynmetėje mokykloje moko suaugę kolūkiečiai. Bet mano sumanymui mokytis griežtai prieštaravo Palėvenėlės bažnyčios kunigas V. Kartočius.

Šviesus, pulsuojujantis tarybinis gyvenimas nugalėjo tamsą. Kolūkiniam jaunimui jau seniai nevieta bažnyčioje. Religiniai prietariai tapo bauriausia tamsiosios išnaudotojiškosios praeities liekana. Šia žalinga liekana jau nusikratė dauguma suaugusių, senyvo amžiaus kolūkiečių.

Šiandien nuolatinis Palėvenėlės bažnyčios lankytojus galima ant pirštų suskaičiuoti. Tai senosios praeities liekanos, kurios dar vis meldžia dievą, kad jis grąžintų išnaudotojišką santvarką, prarastus turtus, griežtai nubausėtų netikintuosius.

Aš pats įsitikinau, kad giliai religingi žmonės visiškai patenka į klerikalų voratinklius, tampa jų įrankiu. Paimkime, pavyzdžiui, užkietėjusį kunigų pakaliką Kazį Baranauską. Jis buržuazijos valdymo metais skūsdavo vietos dvarininkui ir Palėvenėlės bažnyčios kunigams prastus žmones, kurie nebuvo palankūs ponams ir jų užtarėjai — bažnyčiai. Dabar K. Baranauskas ir jo žmona Baranauskienė pasižymi įvairiomis vagystėmis, grobsto

kolūkių javus, pašarus, skleidžia įvairius gandus.

Panašūs ir žalingi kolūkiui yra Palėvenėlės bažnyčios maršalka, bažnyčios choro vadovas Adomas Sadula, Danielius Balčiūnas, E. Audickienė, S. Slėnienė ir kt. Palėvenėlės bažnyčios tarnai ir remėjai. Kaip tik su tokiais žmonėmis ir palaiko artimiausius ryšius Palėvenėlės bažnyčios kunigas V. Kartočius, vokiečių okupacijos metais buvęs Kupiškio gimnazijos kapelionu ir nuodijęs jaunimo sąmonę hitlerinės ideologijos nuodais.

Tamsūs katalikų bažnyčios, jos tarnų darbai, kurių tik keletą iš daugelio pažymėjau, privertė mane, nors ir giliai patekusį į klerikalų įtaką, praregėti ir galutinai nutraukti ryšius su katalikų bažnyčia, jos tarnais. Aš įsitikinau, kad grynios sąžinės žmogus jokių būdu negali tarnauti bažnyčiai, nes tai susieta su apgaule, smurtu, žmonių išnaudojimu.

Mano motina ir tėvas daugiau kaip po pusę amžiaus vergavo ponams ir kunigams. Šiandien, paveikti tarybinio gyvenimo tikrovės, jie nusi-kratė religinių voratinklių ir griežtai nutraukė ryšius su klerikalais. Jiems taip pat iki gyvo kaulo įgriso vergauti dvarininkams ir jų stipriausiems ramsčiams — kunigams. Dabar mano tėvai laimingi ir laisvi Obelių tarybinio ūkio darbininkai.

Ir aš iš naujo pradėjau gyventi. Ankstyvesnio gyvenimo, kada gyvenau apraizgytas religijos voratinkliais ir niekam nebuvau naudingas, neskaitau gyvenimu. Tai mano gyvenimo gėdos dėmė, merdėjimo laikotarpis. Šiandien aš laimingas „Stalino keliu“ kolūkių narys. Aš einu koja kojon su visais kolūkiečiais, su kolūkių jaunimu, kurių rankomis statomas šviesus komunistinis rytojus. Kūrybinis darbas kolūkyje, kovojant už gimtojo kaimo suklestėjimą, yra man malonus ir prie širdies. Žinau, kad dirbi ne buožei, ne dvarininkui, ne kunigui ar kurlam kitam išnaudotojui, bet savo liaudžiai, sau. Nebetenka kentėti išnaudotojų nuoskaudų, nebereikia krauti jiems turto vien dėl to, kad galėtum pavalgyti, egzistuoti.

Šiandien aš galiu didžiuotis: mano sąžiningą darbą laukininkystėje aukštai įvertino. Neseniai aš priimtas į garbingąsias Lenino komjaunimo eiles. Man atviri visi keliai į sąžiningą darbą, į mokslą. Dabar kartu su kolūkių jaunimu, komjaunuoliais mokausi, įgyju be galo daug naujų žinių. Ateinančiais metais baigsiu septynmetę mokyklą ir stosių į specialią muzikos mokyklą.

Esu be galo dėkingas tarybinei santvarkai, kurios šviesos spindulių dėka grįžau į teisingą gyvenimą ir galiu sąžiningai dirbti savojo kolūkių suklestėjimui.

Naują techniką—žemės ūkiui

Tarybiniai mokslininkai, bendradarbiaudami su pramonės darbuotojais, sukonstruavo mašiną „SKG-4“ bulvėms sodinti kvadratinio-lizdinio būdu. Ji susideda iš 2 sujungtų sekcijų, kiekvienoje sekcijoje yra bunkeris sėklinė medžiagai, maitinimo kaušas, išėmimo aparatas ir žemę užlyginantieji mechanizmai. Mašinoje įrengti specialūs noragai su lizdus padarančiais įtaisymais ir mazgų gaudytojais. Vikšrinis traktorius velka bulvių sodinimo mašiną „SKG-4“ išilgai nutiestos per lauką matuojamosios vielos su mazgais, kurių nuotolis vienas nuo kito yra lygus tarpui tarp duobučių. Kabindamasis už mazgo, automatas pradeda veikti. Bulvės sodinamos iš karto keturiose eilutėse. Sodinant bulvių gumbus, specialus aparatas kartu įberia ir dirvą mineralines granuluotas trąšas. Kvadratinis-lizdinis sodinimo būdas įgalina įdirbti bulvių pasėlių tarpueilius skersai ir išilgai traktoriumi, nepanaudojant rankų darbo.

N u o t r a u k o j e: bulvės sodinamos bulvių sodinimo mašina „SKG-4“.

E. Jevzerichino nuotrauka.

(TASS-ELTA).

KOLŪKIO SIENLAIKRAŠTIS

Vykdamas istorinį TSKP Centro Komiteto Rugsėjo Plenumo nutarimą „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“, nukreiptą į tolesnį žemės ūkio išvystymą ir darbo žmonių materialinio lygio pakėlimą, didelį vaidmenį atlieka sieninė spauda kolūkiuose, MTS. Ji privalo, pirmiausia, drąsiai kelti aikštėn trūkumus, ryžtingai kovoti už jų pašalinimą. Sieninės spaudos skiltyse taip pat turi rasti vietos pirmųjų patyrimo apibendrinimas, priešakinių darbo metodų propaganda.

„Palangos“ žemės ūkio ar-

telėje leidžiamas sienlaikraštis „Į šviesą“ iš dalies vykdo sieninei spaudai keliamus uždavinius. Jame nagrinėjami aktualūs kolūkinio gyvenimo klausimai, iškeliami darbo pirmūnai, kritikuojami atsilikėliai. Štai, sienlaikraštyje griežtos kritikos susilaukė II brigados brigadininkas P. Mekas, statybinė brigada ir kt.

Kolūkio sieninėje spaudoje bendradarbiauja gyvulininkystės ir laukininkystės darbuotojai, kultūros-švietimo įstaigų darbuotojai—J. Jurėnaitė, M. Ivaškevičiūtė, J. Balaišis ir kt.

M. ŽAIDELIS

Aktyvus pionierių būrys

Aktyviai kovoja už mokslo pažangumą Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos VIa klasės aštuntasis pionierių būrys. Pionierės — mokslo pirmūnės A. Maironytė, D. Jokubonytė, J. Karazijaitė, J. Sakalauskaitė ir kt. padeda atsiliekantiems mokslo draugams, dalyvauja visuomeninėje veikloje. Neseniai pionieriai įsijungė į metalo rinkimo darbą.

Pionierių veikla dar suaktyvėta, jeigu mokyklos vadovybė, komjaunimo organizacijos teiktų konkretesnę pagalbą pionierių organizacijai.

P. SNAUDALĖ

MUMS RAŠO

KAIP Buožė ĮSIBRAUNA Į KOLŪKĮ

Buožė Mykolas Apšega Barteišio km. turėjo 64 ha žemės. Žiauriai išnaudojo sandomąją darbo jėgą. Sūnūs Petras ir kt. aktyviai tarnavo vokiškiems okupantams; Vytautas, Juozas, Albertas pasižymėjo kaip blaiviausi kolūkinės santvarkos prieštariai.

Organizuojantis kolūkiams, šeimos galva Mykolas Apšega su žmona persikėlė į Papilių km. ir įstojo į „Mūsų rytojaus“ kolūkį. Dabar, būdamas kolūkio narys, buožė M. Apšega dėl kolūkio pirmininko P. Notkaus ir valdybos nebudrumo visomis

priemonėmis kenkia kolūkiui. Jis šiais metais grobstė cukrinius V laukininkystės brigadoje, asmeniniais gyvuliais nuganydavo kolūkio javus. Buožė M. Apšega su žmona Apšegiene V brigadoje sąmoningai ardo darbo drausmę, grasina sąžiningiems kolūkiečiams. Labai keista, kad šiam buožiniam kenkėjui pataikauja kolūkio pirmininko pavaduotojas J. Jančys.

Kolūkio valdyba privalo artimiausiu laiku vyti buožinį kenkėją iš kolūkio. Į tai turėtų atkreipti dėmesį ir teisingumo organai.

S. VILĖNAITĖ

KULIAMĖ JAVAI BE GRŪDŲ

Dalis „Sakalo“ kolūkio visuomeninių javų buvo sukrauti buvusioje Onos Čepinskienės klojime. Tuo pasinaudojo visuomeninio turto grobstytoja O. Čepinskienė. Ji dalį javų nukulė, o dalį leido nulesti savo asmeniniams paukščiams. Dėl bri-

gadininko Stasio Lašo nebudrumo, javai buvo kuliami pusiau nukulti.

„Sakalo“ kolūkio valdyba privalo iš Onos Čepinskienės išieškoti kolūkiui padarytus nuostolius.

S. VILYS

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Kolūkio valdybai matant“

Tokiu pavadinimu straipsnis tilpo „Stalino keliu“ Nr. 83 (746). Jame buvo rašoma, kad „Pirmūno“ kolūkio kolūketis D. Vildžiūnas neatlieka savo tiesioginių pareigų, bet, pasinaudodamas tuo, kad kolūkio valdyba jam patikėjo arklių ir vežimą, spekuliuoja. Tėvo pėdomis seka ir duktė

Valė Vildžiūnaitė, kuri užsiima siuvimu.

Redakcijai pasiuntus užklausimą atitinkamoms įstaigoms, gautas atsakymas, kad D. Vildžiūnas iš užimamų pareigų atleistas. Atitinkamos priemonės priimtos ir V. Vildžiūnaitės atžvilgiu.

„K. Valma „ruošiasi“ gyvulių žiemojimui“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo patalpinta „Stalino keliu“ 71 numeryje. Joje kritikuojamas „Bugailiškių“ kolūkio pirmininkas K. Valma už nesirūpinimą gy-

vulininkystės pastatų statyba.

Gautas atsakymas, kad straipsnis apsvaistytas kolūkio valdybos posėdyje. Priimtos konkretės priemonės padėties ištaisymui.

Į PAGALBĄ AGITATORIUI

VATIKANAS — AMERIKOS IMPERIALIZMO SAJUNGININKAS

Reikšmingiausias mūsų laiko judėjimas yra taikos šalininkų judėjimas. Kilni kovos už taiką idėja vienija šimtus milijonų įvairių politinių pažiūrų ir religinių įsitikinimų žmonių, kurie siekia apginti ir sustiprinti taiką visame pasaulyje. Taikos judėjimo priešakyje eina didžioji Tarybų Sąjunga, kuri nuosekliai vykdo taikos politiką, demaskuoja karo kurstytojų kėslus.

Visiškai priešinga yra JAV imperialistų politika, nukreipta prieš taikos šalininkų judėjimą, į naujo pasaulinio karo sukurstymą.

Imperialistų karo kurstytojų politiką aktyviai remia darbininkų klasės išdavikai—dešinieji socialistai, pasaulinis reakcijos ir obskurantizmo centras Vatikanas, priešakyje su Hitlerio statytiniu Pijum XII. Karo kurstytojų tarpe Vatikanas užima ypatingai svarbią vietą. Žlugus Vokietijos ir Italijos fašizmui, Vatikanas susijungė su visomis reakcinėmis jėgomis, kurios,

vadovaujamos Amerikos imperialistų, tęsia įnirtingą kovą prieš taiką, demokratiją ir socializmą.

Vatikanas yra ne tikta pasaulinis vadovaujantis katalikų bažnyčios centras, skleidžiantis tamsą, religinius prietarus ir reakcingiausias idėjas; Vatikanas kartu yra ir stambi kapitalistinė organizacija, kuri valdo milžiniškus turtus ir kapitalus, gauna didžiulį pelną iš darbo žmonių išnaudojimo. Apibūdindamas Vatikaną kaip pasaulinį kapitalistą, Prancūzijos žurnalas „Orizon“ rašė: „Vertybės, kurias Vatikanas gauna iš viso pasaulio kraštų, pavertė jį stambia, jeigu ne stambiausia, kapitalistine įmone“. Nejudomas Vatikanas turtas vien tik Italijoje siekia 380 milijardų lyrų vertės. Jam priklauso eilė bankų, stambios akcinės bendrovės, šimtai namų ir t. t. Žymi Romos miesto kinų teatrų dalis taip pat priklauso Vatikanui. Nuolatinės pajamos Vatikanui duoda Monte-Karlo lo-

šimo namai ir Brazilijoje Rio-de-Žaneiro viešieji namai.

Finansiniai Vatikanas priklauso nuo Jungtinių Amerikos Valstybių. Iš jų jis gauna 80 procentų visų savo pajamų. Milžiniška tų pajamų dalis yra pelnas, gautas iš investuotų Vatikanas kapitalų Amerikos pramonės įmonėse. Vatikanas turi akcijų beveik visose stambiose pramonės įmonėse. Stambius kapitalus Vatikanas yra įdėjęs į Amerikos trestus „Sinkler oil kompani“ ir „Anokonda kepper mašin kompani“. Popiežius Pijus XII yra Amerikos naftos kompanijos „Arabian amerikan oil kompani“ akcininkas, ir jis gauna iš šios kompanijos milžiniškus pelnus.

Vatikanas politika yra antilaudinė karo kurstyto ir jo ruošimo politika, taikos šalininkų persekiojimo ir tautų teisių paniekimo politika. Vatikanas nuolat remia ir palaiko visas imperialistų priemones ir veiksmus, nepaisant jų žiaurumo ir kanibalizmo. Pijus XII nė vienu žodžiu nepasisakė prieš Amerikos imperialistų panaudotą nežmonišką bakteriolo-

ginį ginklą Korėjoje. Palaidamas agresyvius Amerikos imperialistų planus ir jų veiksmus, Vatikanas aršiai išstoja prieš kylantį visose šalyse judėjimą už taiką ir atomino bei bakteriologinio ginklo uždraudimą. Jis padeda imperialistams slopinti kolonijinių ir priklausomųjų šalių nacionalinio išsivadavimo judėjimą. Visos eilės kapitalistinių šalių reakcingoji katalikų dvasininkija, vykdydama Amerikos imperialistų ir Vatikaną nurodymus, padėjo reakcinei buržuazijai fašizuoti politinę santvarką ir įjungti savo šalis į agresyvų Šiaurės Atlanto bloką.

Ypatingai aršiai Vatikanas išstoja prieš Tarybų Sąjungą ir liaudies demokratijos šalis. Paklusnus Uolstrito tarnas Pijus XII žvėriškai neapkenčia socializmo šalies, liaudies demokratijos šalių liaudies, kuriančios socializmą. Klasdingai kovodamas prieš Tarybų Sąjungą ir liaudies demokratijos šalis, Vatikanas glaudžiai susijungė su Amerikos žvalgyba.

Vatikanas turi plačiai išsišakojusį žvalgybos tinklą, apimančį visas pasaulio šalis,

tamptai surištą su Amerikos ir Anglijos žvalgybomis. Vatikanas žvalgybai vadovauja bažnyčios ypatingųjų reikalų valdytojas, buvęs gestapo agentas Montini. Montini vadovauja trylikai Vatikanos kongregacijų, kurių kiekviena savo srityje veda žvalgybos darbą. Pavyzdžiui, konsistorijų kongregacija rūpinasi savo agentų pasiuntimu į politines nekatalikiškas partijas, renka žinias apie tų partijų narius ir jų veiklą. Kitos kongregacijos vykdo šnipinėjimo darbus kitose srityse. Ši Vatikanos šnipinėjimo aparatą papildė skaitlingi kolonijinėse ir priklausomose šalyse esantieji misijonieriai, kurių žymi dalis yra Amerikos ir Vatikanos šnipai.

Šnipus, diversantus ir žudikus, siunčiamus ardomajai veiklai į Tarybų Sąjungą ir liaudies demokratijos šalis, Vatikanas, pagal Amerikos imperialistų nurodymus, ruošia specialiose šnipų paruošimo mokyklose. Pavyzdžiui, į Rytų Europos šalis siunčiamus Vatikanos šnipus ir diversantus ruošia taip vadinamas „Rytų institutas“ ir

(Nukelta į 4-tą psl.)

I PAGALBĄ AGITATORIUI

VATIKANAS — AMERIKOS IMPERIALIZMO
SAJUNGININKAS

(Atkelta iš 3-čio psl.)

Romoje esantis dvasinis kordžas „Rusinum“.

Skaitlingi Amerikos, Anglijos ir Vatikano šnipų teismų procesai pokariniais metais įvykę Vengrijoje, Čekoslovakijoje, Lenkijoje ir kitose liaudies demokratijos šalyse aiškiai parodė, kad Amerikos ir Vatikano šnipai kovojo prieš tų kraštų liaudį, veikė bendru frontu, kad tos antiliaudinės kovos įkvėpėjai ir organizatoriai yra Amerikos imperialistai ir jų sąjungininkas Vatikanas.

1949 metais Vengrijos liaudies teismas teisė Amerikos imperializmo agentą ir Vatikano šnipą kardinolą Mindsenti. Aršus liaudies priešas kardinolas Mindsenti buvo susirišęs su Amerikos atstovu Vengrijoje Čepinu ir su Niujorko kardinolu Spelmanu. Teismas parodė, kad katalikų bažnyčia Vengrijoje tapo sąmokslų prieš liaudies valdžią centru. Kardinolas Mindsenti ir kiti vyskupai stojo į kovą prieš Vengrijos liaudį, tikėdamiesi su Amerikos imperialistų pagalba nuversti liaudies demokratijos santvarką ir atstatyti Vengrijoje monarchiją, atgauti savo prarastas privilegijas ir milijoną akrų žemės, kurią anksčiau valdė bažnyčia ir kurią Vengrijos liaudies vyriausybė išdalino šimtui tūkstančių bežemių ir mažžemių valstiečių.

Šių metų sausio mėnesį Lenkijos liaudies respublikoje, Krokuvos mieste, buvo teisiama Amerikos ir Vatikano šnipų gauja, kuriai vadovavo kunigas Lolito. Kunigas Lolito dar hitlerinės okupacijos metais buvo fašistinės gaujos organizatorius ir gestapo agentas. Tarybinė Armija išvadavus Lenkiją, kunigas Lolito su savo gauja plėšė ir žudė Lenkijos piliečius. Teisme paaiškėjo, kad kunigų — liaudies priešų ir šnipų bazė buvo Krokuvos vyskupijos kūrja. Kūrjos rūsiuose buvo slepiami ginklai, auksas ir vertingi meno

kūriniai. Banditą kunigą Lolito, prisidengusį svetima pavarde, ilgą laiką slėpė Krokuvos kūrjos kancleris kunigas Mazanekas ir kardinolas Sapiega.

Panašiais antiliaudiniais veiksmais Vatikanas demaskuoja save tikinčiųjų liaudies masių akyse ir pasirodo kaip pikčiausias ir nesutaikomas liaudies priešas.

Apie antiliaudinę Vatikano veiklą puikiai žino ir Lietuvos darbo žmonės. Reakcingoji katalikų dvasininkija, vykdydama Vatikano nurodymus, visuomet stojo prieš lietuvių tautą, aktyviai padėjo slopinti darbo žmonių kovą už savo laisvę, nuodijo liaudies sąmonę, stengėsi mažinti lietuvių tautos pasipriešinimą savo ir užsienio kapitalistams. Vatikanas buvo didžiausias Lietuvos laisvės ir socializmo priešas, jis pateisino Vilniaus užgrobimą, hitlerinę Tarybų Lietuvos okupaciją, darė viską, kad tik pajungus Lietuvą užsienio imperialistams. Diegdami neapykantą darbo liaudžiai, Vatikano agentai, reakcingi katalikų dvasininkai ir pokario laikotarpiu visokiais būdais kenkė tarybinei santvarkai, visai norėdami sutrukdyti kūrybinį lietuvių tautos darbą.

Agresyvūs ir kraštutiniai Vatikano ir jo vadovo popiežiaus Pijaus XII veiksmai, nukreipti prieš liaudies mases ir jų gyvybinius troškimus — taikos ir laisvės troškimus, liudija Vatikano įtakos silpnėjimą plačiose liaudies masėse. Jokiomis priemonėmis Vatikanas negali sustabdyti savo įtakos ir prestižo smukimo plačiose liaudies masėse, tikinčiųjų darbo žmonių tarpe, kurie vis plačiau ir aktyviau kyla į kovą už demokratiją ir socializmą. Pasaulyje nėra tokios jėgos, kuri galėtų nuslopinti vis plačiau apimančią taikos judėjimą, išgelbėti supuvusį kapitalizmą, istorijos vystymosi pasmerktą neišvengiamam žlugimui.

J. MICKEVIČIUS

„Stalino keliu“ literatūrinis konkursas

„Stalino keliu“ redakcija skelbia literatūrinį konkursą apsakymui, apybraižai, feljetonui ir eilėraščiui. Geriausi kūriniai bus spausdinami laikraštyje ir, pasibaigus konkursui, premijuojami sekančiais:

apsakymas — 200 rb ir 100 rb,
apybraiža — 150 rb, 100 rb ir 50 rb,
feljetonas — 125 rb, 100 rb ir 75 rb,
eilėraštis — 60 rb ir 40 rb.

Temą apsakymui, apybraižai, eilėraščiui autorius pasirenka savo nuožiūra. Feljetonas, apybraiža turi būti susieti su vietos gyvenimo faktais.

Apsakymo, apybraižos, feljetono apimtis ne didesnė 4 mašinraščio puslapių.

Apsakymo, apybraižos, feljetono, eilėraščio rankraštį siūsti su slapyvardė, kartu įdedant uždara voką, kuriame būtų pažymėta slapyvardė, kurinio pavadinimas, o taip pat pavardė, vardas, tėvo vardas, užsiėmimas, tikslus adresas. Ant uždaro voko užrašyti tik slapyvardė ir siunčiamo kurinio pavadinimą.

Konkursui apsakymus, apybraižas, feljetonus ir eilėraščius siūsti iki 1954 m. kovo 1 d.

Kviečiame darbininkus, kolūkiečius, inteligentus, moksleivius aktyviai dalyvauti konkurse.

Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto

1953 m. lapkričio mėn. 19 d.

SPRENDIMAS Nr. 81

DĖL KUPIŠKIO Miesto RINKIMINIŲ APYGARDINIŲ KOMISIJŲ RINKIMAMS Į Miesto DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBĄ SUDETIETIES PATVIRTINIMO.

Remiantis „Rinkimų į Lietuvos TSR sričių, rajonų, miestų, apylinkių ir gyvenviečių Darbo žmonių deputatų tarybas nuostatų“ 117 straipsniu, Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas nusprendė:

1. Patvirtinti rinkimines apygardines komisijas rinkimams į Kupiškio miesto Darbo žmonių deputatų tarybą sekančios sudėties.

RINKIMINĖ APYGARDA Nr. 1

Komisijos pirmininkas Radzevičius Jonas, Antano — nuo Ryšių darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos pirmininko pavaduotojas — Indrelienė Efrosenija, Kipro — nuo Ryšių darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos sekretorius — Budreikaitė Genė, Broniaus — nuo liaudies teismo ir prokuratūros darbuotojų kolektyvo.

Komisijos nariai:

Petrulis Povilas, Tomo — nuo Komunalinio ūkio darbuotojų profesinės sąjungos.

Guoba Jonas, Martyno — nuo miesto ugniagesių komandos darbuotojų kolektyvo.

RINKIMINĖ APYGARDA Nr. 6

Komisijos pirmininkas Petrulis Petras, Gabrio — nuo Komunalinio ūkio darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos pirmininko pavaduotojas Pranaitis Kazys, Antano — nuo statybos-remonto kontoros darbuotojų kolektyvo.

Komisijos sekretorius Pupelytė Genė, Juozo — nuo Medicinos darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos nariai:

Kalvelis Juozas, Antano — nuo Medicinos darbuotojų profesinės sąjungos.

Bekevičius Povilas, Petro — nuo statybos-remonto kontoros darbuotojų kolektyvo.

RINKIMINĖ APYGARDA Nr. 20

Komisijos pirmininkas Gūra Petras, Domo — nuo statybos-remonto kontoros darbuotojų kolektyvo.

Komisijos pirmininko pavaduotojas Tamošiūnas Antanas, Jokūbo — nuo miesto ugniagesių komandos darbuotojų kolektyvo.

Komisijos sekretorius Milerytė Bronė, Prano — nuo Medicinos darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos nariai:

Zulonas Povilas, Jono — nuo Komunalinio ūkio darbuotojų profesinės sąjungos.

Balčiūnaitė Vanda, Antano — nuo komjaunimo organizacijos.

RINKIMINĖ APYGARDA Nr. 26

Komisijos pirmininkas Jonušys Domas, Jono — nuo Komunalinio ūkio darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos pirmininko pavaduotojas Paliulis Vladas, Jono — nuo miesto ugniagesių komandos darbuotojų kolektyvo.

Komisijos sekretorius Vaitieka Stasys, Kazio — nuo Švietimo darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos nariai:

Matulionis Vytautas, Mato — nuo Ryšių darbuotojų profesinės sąjungos.

Žeimantas Juozas, Andriaus — nuo Komunalinio ūkio darbuotojų profesinės sąjungos.

RINKIMINĖ APYGARDA Nr. 27

Komisijos pirmininkas Žilėnas Antanas, Antano — nuo Komunalinio ūkio darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos pirmininko pavaduotojas Lisas Petras, Antano — nuo rajono finansų skyriaus darbuotojų kolektyvo.

Komisijos sekretorius Zinkevičienė Aldona, Prano — nuo Švietimo darbuotojų profesinės sąjungos.

Komisijos nariai:

Sakavičiūtė Elvyra, Jono — nuo Medicinos darbuotojų profesinės sąjungos.

Indilaitė Julė, Fabijono — nuo Medicinos darbuotojų profesinės sąjungos.

RINKIMINĖ APYGARDA Nr. 28

Komisijos pirmininkas Steponaitienė Petrė, Jono — nuo rajono finansų skyriaus darbuotojų kolektyvo.

Komisijos pirmininko pavaduotojas Čičinskas Juozas, Jono — nuo statybos-remonto kontoros darbuotojų kolektyvo.

Komisijos sekretorius — Patapovaitė Liuba, Jono — nuo komjaunimo organizacijos.

Komisijos nariai:

Aleknaite Stefa, Povilo — nuo Komunalinio ūkio darbuotojų profesinės sąjungos.

Kepalas Jonas, Prano — nuo statybos-remonto kontoros darbuotojų kolektyvo.

P. KANIŠAUSKAS

Kupiškio miesto vykdomojo komiteto

pirmininkas

A. NAUJIKAS

Kupiškio miesto vykdomojo komiteto

sekretorius

Prancūzijos socialistų partijos vadovybė draudžia
deputatams-socialistams stoti prieš «Europos
armijos» sudarymą

PARYŽIUS, XI. 21 d. (TASS). Spaudos pranešimai nurodo, kad Prancūzijos socialistų partijos generalinis sekretorius Gi Mole visomis jėgomis stengiasi nuslopinti pasipriešinimą daugelio deputatų-socialistų, pasisakančių prieš vadinamosios „Europos armijos“ sudarymo projektus. Laikraščiai rašo, kad Gi Mole uždraudė deputatams-socialistams, priešiška nusistačiusiems Paryžiaus ir Bonos sutarčių at-

žvilgiu, dalyvauti parlamento debatuose. Iš tikrųjų, iki šiol nė vienas socialistas — „Europos armijos“ priešininkas — nekalbėjo Nacionaliniame susirinkime.

Laikraštis „Enformasjon“ pažymi, kad Gi Mole pagraisino „svyruojantiems“ deputatams-socialistams, jog jie bus pašalinti iš partijos, jei gu neklausys „balsavimo drausmės“ ir neparems „jungtinės Europos“ sudarymo projektų. (ELTA).

Pasaulinės Taikos Tarybos
sesijos išvakarėse

VIENA, XI. 21 d. (TASS). Nuo lapkričio 21 d. iki 28 d. Vienoje vyks Pasaulinės Taikos Tarybos sesija, kurioje bus visapusiškai apsvarstyti klausimai, turintieji gyvybiškai svarbią reikšmę visai žmonijai.

Šiomis dienomis į Vieną iš visų žemės rutulio vietų vyksta taikingųjų tautų pasiuntiniai, kad čia, iš sesijos tribūnos, pareikštų savo nepalaužiamą valią kovoti už taikos išsaugojimą ir sutvirtinimą. (ELTA).

Redaktorius S. ZAUKA